

ACCIÓ

Setmanari d'Esquerra Republicana

Portantveu del Centre Republicà Català

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

ANY XV

BADALONA 11 NOVEMBRE DE 1933

NÚM. 652

FOBIA SOCIALISTA

Hi ha republicans que diuen que les eleccions del dia 19 han de donar a la República un ritme més moderat, fugint del camí extremadament radical que fins ara havia seguit baix el predomini dels governs d'esquerra republicano-socialista.

Res tenim d'observar que els elements reaccionaris, adhiu aquells partits marcadament de dreta que s'han declarat adictes a la República s'els hagi apoderat la manca de la fobia socialista i corresponguin amb entusiasme al crit de guerra antimarxista de «Acció Popular», però que d'aquest criteri en participin elements que vo'en passar com a esquerrans, com per exemple el partit radical i altres fraccions republicanes enpanyoles, això val la pena que el poble liberal ho tingui present, tenint en compte la gravetat dels moments presents.

Poc denen preocupar-se dels aconteixements de la política mundial aquest polítics espanyols que diuen que estan compenetrats de l'ambient renovador que ha de presidir les iniciatives del govern de la República i en canvi fent causa comú amb la reacció han declarat la guerra a mort als principis socialistes.

Arreu dels pobles de règim democràtic existeix una intel·ligència i cert contacte entre les esquerres governamentals i els partits socialistes que fa possible donar impuls a les normes de govern que tendeixen a millorar la situació social de les classes més perjudicades pel gran desgavell econòmic existent. Al nostre país això de l'esquerrisme i del programa evolucionari d'alguns partits de denominació radical, es veu que no resa amb la conducta que segueixen els dirigents dels mateixos. Aquí és cosa corrent veure com alguns polítics que han conquerit prestigi i popularitat, amb una bandera revolucionària i de reivindicacions socials, quan han arribat a la fila de llurs ambicions personals fan marxa enrera i no els costa gaire fer el joc amb els partits reaccionaris volgents, però, mantenir la mateixa bandera que han trepitjat i escarnit sempre.

A què ve aquesta fobia socialista d'aquests polítics que volen passar per esquerrans i mantenen un programa de significació republicana? A què ve aquesta insistència en propagar que els principis socialistes perjudiquen la econo-

mia nacional i entorpeixen el desenvolupament de la riquesa nacional. Això es comprèn que ho diguin aquests elements conservadors que sempre han estat en front de les grans corrents de democràcia i que acoblats sola les banderes dels partits de dreta no amaguen llurs instints egoïstes i retardataris. Resulta, però monstruós que ho propaguin certs elements que estan enquadrats en partits d'esquerra que, per bé que propugnés per solucions totalment diferents del programa socialista, en canvi per fer honor als ideals de democràcia els és obligat acceptar aquells principis de millorament social que representen el mite de l'ideal socialista.

Els fets polítics més importants que es produeixen als pobles lliures confirmen la certesa del criteri que tenim so mat respecte els problemes vitals de la vida del nostre poble. Les dades que hem rebut de les reents eleccions municipals celebrades a Anglaterra ens diuen que el partit laborista ha obtingut un esclatant triomf i segons les informacions de la premsa tot fa preveure que en unes eleccions generals els treballistes obtinguin la confiança del país per a formar un govern netament socialista.

Això passa a Anglaterra, un dels països més perjudicats per la gran crisi mundial econòmica i, sobre tot, per les moltes contrarietats rebudes d'un quan temps en ca respecte la política colonial. Això passa en un país liberal per excel·lència, que sempre ha estat incorporat a les grans corrents de democràcia, que en tots moments ha estat al costat dels ideals d'humanitat i que per altre costat és el lloc central on hi radiquen les grans iniciatives del món de les finances.

Es possible que al nostre poble que hem instaurat una República i tenim una Constitució que comença dient: «Espanya és una República de Treballadors» hi hagi polítics que han votat aquesta Constitució i sentin un odi tan desmesurat pels ideals socialistes? No és més aviat això manca de convenciment ideològic, de sentiments liberals esquerrans d'alguns homes acostumats a la política truculenta i convencionalista?

Dintre pocs dies l'opinió pública per mitjà de les urnes farà justícia donant el triomf als ideals de República i de Llibertat i derrotant als que no han sabut fer honor als compromisos contrats amb el poble.

SIXTO.